

Levín

Nejde o název vesnice Levín nedaleko Králova Dvora, která postupně zaniká a stává se součástí Králova Dvora (podobně jako Počaply), vesnice odkud pochází naše drahá kolegyně kněžna Litevská.

Název je pouhým odkazem k přednášce „The Levots“ z 2. mazikongresu (2006) o sochaři Václavu Levém a rozvíjí ji novým, točnickým objevem. Na Točníku je během srpnové poutní mše v hradní kapli k vidění i tato dřevěná soška Immakuláty neznámého autora.

Všimněme si jejího velmi smutného (nikoli bolestného) výrazu v obličejí a podstavce s půlměsícem a hadem. Dovolují si poukázat na detail podstavce.

Ve vitrínách hradního muzea ve druhém patře Královského paláce (v současné době nepřístupném) bývala vystavena tato dřevěná soška Madony s jezulátkem opět od neznámého autora. Na ni si

všimněme koruny, popraveného Jezulátka a hrubého až kubistického řezání.

První známou soškou Václava Levého byla Madonka s Jezulátkem. Všimněme si koruny, žezla, jablka v ruce Ježíška a také toho, že panna Marie stojí a obláčku s půlměsícem. O sošce víme, že se ztratila a dosud není k nalezení.

Zkombinujeme-li dvě točnické sošky Immakuláty a Madonky s Ježíškem a porovnáme s prvním výtvořem Václava Levého, nacházíme celou řadu podobností (korunování, půlměsíc v oblacích aj.)

Závěr:

Domníváme se, že detailní podobnost je výrazná, a proto nám to umožňuje učinit tento závěr: Světuněžnámý sochař Václav Levý neznechal v točnickém okolí pouze jeden výtvoř, Anděla z náhrobku rodiny Feyerreislové na žebráckém hřbitově, nýbrž i dvě sošky na hradu Točníku.

Půjdete-li o Sv. Bartoloměji na posvíceneckou mši na hrad Točník a okem svým spočinete na obou sochách, buďte toho pamětlivi. Václav Levý si to zaslouží.

